

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 268

гр.София, 14.11.2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Трето гражданско отделение в закрито заседание на осми ноември през две хиляди и тринадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ЦЕНКА ГЕОРГИЕВА

ЧЛЕНОВЕ : МАРИЯ ИВАНОВА

ИЛИЯНА ПАПАЗОВА

като изслуша докладваното от съдия П. гр.д.№ 4294 по описа за 2013 г. на III г.о. и за да се произнесе взе пред вид следното :

Производството е с правно основание чл.288 от ГПК.

Образувано е въз основа на подадената касационна жалба от [фирма] [населено място], представлявано от управителите М. и А., чрез процесуалния представител юрисконсулт Г. против въззивно решение № 1162 от 19.02.13г. по в.гр.д.№ 15622/12г. на Софийски градски съд, с което е потвърдено решение от 22.08.12г.по гр.д.№ 48419/11г. на СРС, с което са уважени исквете по чл.344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ и частично иска по чл.344 ал.1 т.3, във вр.с чл.225 ал.1 от КТ за сумата от 361.13лв.

В представеното изложение по чл.284 ал.3 т.1 от ГПК като значими за изхода на спора се поставят два въпроса, за които се твърди, че са разрешени в противоречие с практиката на ВКС /основание по чл.280 ал.1 т.1 от ГПК/.

Първият въпрос е : председателят на една от синдикалните секции на КТ "Подкрепа" /какъвто е ищеца/ ползва ли се от предварителната синдикална закрила по чл.333 ал.3 от КТ, във вр.с §1 т.6 от ДР на КТ или от такава се ползват само председателят и секретаря на съответната синдикална организация. По този въпрос според касатора е налице противоречи практика на ВКС, съдържаща се в постановени по реда на чл.290 от ГПК решения с № 42 от 26.03.2012г. по гр.д.№ 521/11г.на III г.о. и с № 170 от 24.09.2010г. по гр.д.№ 3147/08г.на I г.о. Като се позова на тях касаторът счита, че е налице

хипотезата на чл.292 от ГПК, което налага сезиране на Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС за отстраняване на съществуващото в практиката противоречие.

Вторият въпрос, който касаторът поставя е – основание ли е за обявяване на недействителност на трудовия договор по чл.74 от КТ установената по делото недобросъвестност в поведението на ищеца, изразяваща се в сключване на 28.12.09г. на трудов договор с [фирма] при наличие на вече съществуващ друг основен трудов договор, сключен на 15.08.08г.с [фирма], в нарушение на установената с чл.111-114 от колективния трудов договор забрана. Позовава се на постановени по реда на чл.290 от ГПК решения с № 176 от 15.03.2010г. по гр.д.№ 3022/08г.на III г.о. и с № 252 от 24.06.11г. по гр.д.№ 1743/10г.на III г.о., според които съдът е длъжен служебно да обяви недействителността на трудов договор, ако я констатира в рамките на разглеждан от него трудов спор, на които според касатора въззивният акт противоречи.

Върховният касационен съд, състав на Трето гражданско отделение, като прецени изложените в частната жалба доводи и данните по делото, намира следното :

За да възприеме извода на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на извършеното уволнение на основание чл.330 ал.2 т.6 от КТ, въззивният съд се е мотивирал с нарушение на изискването на чл.333 ал.3 от КТ, във вр. с § 1 т.6 от ДР на КТ от страна на работодателя, който не е поискал съгласие от компетентния синдикален орган преди уволнението на ищеца, избран за председател на синдикална секция на КТ "Подкрепа" в Ч. Б. към Синдикална организация Енергетика Подкрепа. Съдът, като е тълкувал цитираните норми е приел, че основаната цел на закона е да даде социална закрила на тези синдикални дейци, които заради ръководните функции в съответната синдикална организация и с цел защита на правата на работниците, влизат в конфликт и спорове с работодателя. Имайки пред вид това и съобразно нормата на чл.43 от Устава на К. на труда Подкрепа, съгласно която синдикалната секция е основна структурна единица по месторабота, съдът е приел, че в предприятия /като ответното/, в които обединената синдикална организация на цялото предприятие е образувана от основни синдикални организации в организационно и икономически обособени звена към предприятието /заради различните по вид, характер и обем дейности на предприятието и многочисленост на персонала/ , тези спорове и конфликти най-често възникват между работодателя и синдикалното ръководство на основните синдикални организации, защитаващи правата на работниците и служителите от съответното структурно подразделение на предприятието, а не между работодателя и членовете на синдикалното ръководство на обединената синдикална организация. С тези решаващи мотиви, като е счел, че със закрилата по чл.333 ал.3 от КТ, във вр. с § 1 т.6 от ДР на КТ се ползват както членовете на

синдикалното ръководство /председател и секретар/ на обединената синдикална организация на цялото предприятие, така и тези на основните синдикални организации в съответните структурни подразделения на предприятието, въззивният съд е приел извършеното уволнение за незаконосъобразно.

Този извод на въззивния съд противоречи на приетото в постановено по реда на чл.290 от ГПК решение с № 170 от 24.09.2010г. по гр.д.№ 3147/08г. на I г.о. Последното е постановено по въпрос: „ползват ли се с предвидената закрила по чл.333 ал.3 от КТ лицата, определени от централното ръководство на синдикалната организация за представители – председатели на синдикалното ръководство на територията на дадено предприятие?“ Даденият отговор е, че с предвидената в чл.333 ал.3 от КТ закрила при уволнение се ползват само работници и служители, които са членове на синдикално ръководство на предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган.

По същия правен въпрос, идентичен на дадения в настоящия въззивен акт отговор е даден в постановено по реда на чл.290 от ГПК друго решение с № 42 от 26.03.2012г. по гр.д.№ 521/11г.на III г.о. В него на въпроса : „закрила по чл.333 ал.3 от КТ само до членовете на ръководството председател и секретар на синдикалната организация на цялото предприятие или и до членовете на ръководството председател и секретар на първичните синдикални организации в структурните звена на предприятието се отнася” е даден отговор, че „закрилата по чл.333 ал.3 от КТ, във вр.с §1 т.6 от ДР на КТ обхваща както членовете на синдикалното ръководство - председател и секретар на обединената синдикална организация на цялото предприятие, така и членовете на ръководството председател и секретар на основните синдикални организации в съответните структурни подразделения на предприятието”, тъй като „противното разрешение би изключило от кръга на закриляните по чл.333 ал.3 от КТ синдикални дейци, тези които в най- голяма степен се нуждаят от защита при уволнение”.

Гореизложеното сочи, че обусловилият изхода на делото въпрос, се разрешава противоречиво в практиката на ВКС по чл.290 от ГПК. Това налага, на основание чл.292 от ГПК, производството да бъде спряно, а въпросът отнесен до Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС, което да отстрани констатираното противоречие чрез постановяване на тълкувателно решение по следния, прецизиран съгласно ТР № 1 от 19.02.2010г.по т.д. № 1/09г.на ОСГТК на ВКС въпрос : „Предвидената в чл.333 ал.3 от КТ, във вр.с §1 т.6 от ДР на КТ предварителна закрила при уволнение се отнася само за работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган или и до работник или

служител, който е член на синдикално ръководство на основните синдикални организации в съответните структурни подразделения на предприятието”.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.292 от ГПК, Върховен касационен съд,състав на Трето гражданско отделение

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕДЛАГА на Общото събрание на Гражданска колегия на Върховен касационен съд да постанови тълкувателно решение по следния правен въпрос : „Предвидената в чл.333 ал.3 от КТ, във вр.с §1 т.6 от ДР на КТ предварителна закрила при уволнение се отнася само за работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган или и до работник или служител, който е член на синдикално ръководство на основните синдикални организации в съответните структурни подразделения на предприятието”.

СПИРА производството по гр.д.№ 4294/13г. на Върховен касационен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.